

GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ BWA W PRZEMYŚLU

otwarcie wystawy

21 marca (piątek) 2014, godzina 18:00

wystawa czynna do 22 kwietnia 2014

KRZYSZTOF SZYMANOWICZ

e-mail: kszymanowicz@gmail.com

Grafinale - Elita Grafiki Polskiej

Projekt zakłada cykliczną prezentację najważniejszych osobowości współczesnej grafiki polskiej w formie wystaw indywidualnych połączonych z wykładami i pokazami multimedialnymi.

Dotychczasowe realizacje: 2002 / Ewa Zawadzka / 2003 / Zbigniew Lutomski / 2006 / Mirosław Pawłowski / 2007 / Andrzej Zalecki / 2008 / Krzysztof Skórczewski / 2009 / Andrzej Węclawski / 2010 / Piotr Szurek / 2011 Wojciech Muller / 2012 / Grzegorz Dobiesław Mazurek / 2013 / Adam Romaniuk

*

Krzysztof Szymanowicz / Urodzony 18 marca 1960 roku w Lublinie. Studia w Instytucie Wychowania Artystycznego w Lublinie, dyplom z malarstwa w 1989 roku. Od 1997 roku pracuje na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Obecnie jako profesor nadzw. UMCS i kierownik Zakładu Grafiki Warsztatowej I. W latach 1999-2002 wiceprezes Okręgu Lubelskiego ZPAP a od 2002 do 2010 roku prezes O.L. ZPAP. W 2005 roku otrzymał Nagrodę Artystyczną Miasta Lublin a w 2007 roku otrzymał Brązowy Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

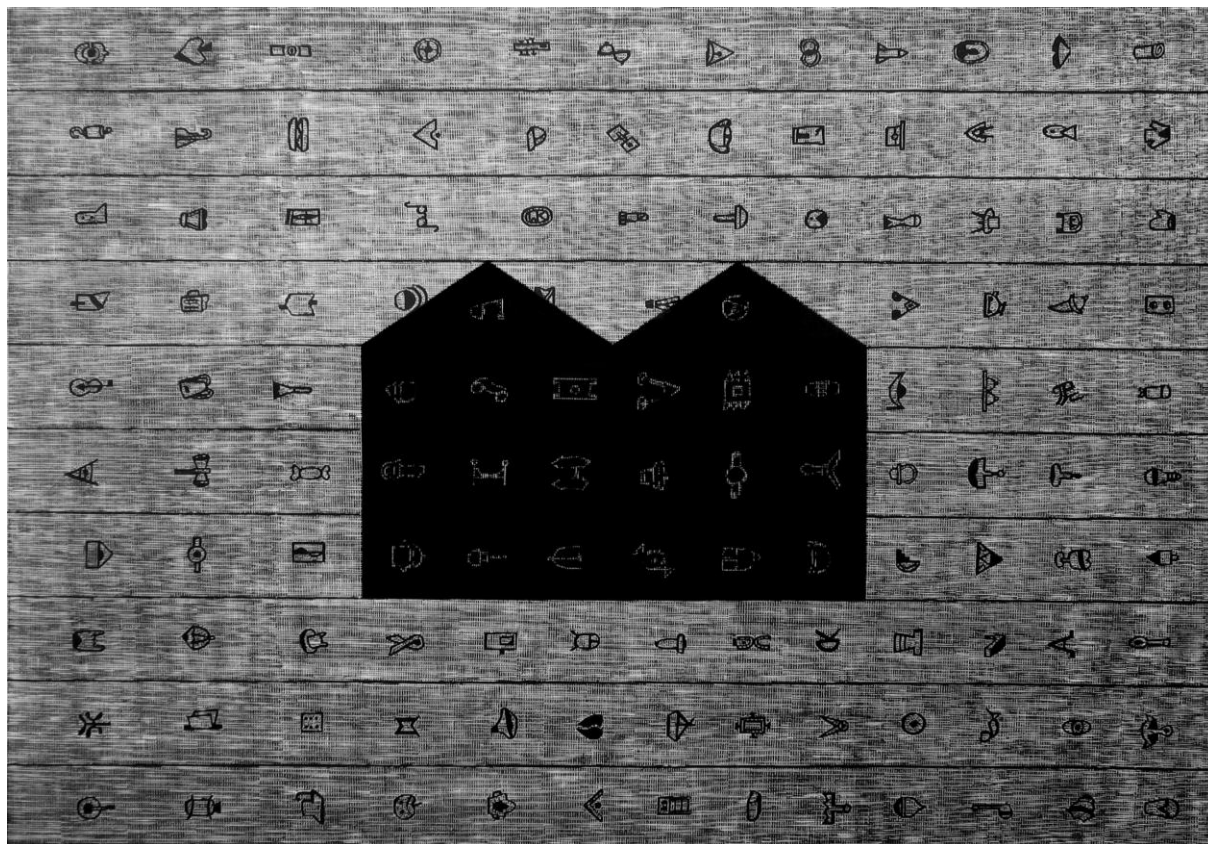
Zorganizował 21 wystaw indywidualnych m. in.: w Galerii ZPAP „Pod podłogą” w Lublinie (2000), Galerii ASP w Warszawie (2002), Galerii „Pod Arkadami” w Łomży (2003), Galerii „Na piętrze”, Toruń (2004), Galerii Hornan, Falun, Szwecja (2006), Galeria ZPAP „Pod podłogą” (2007), Centrum Kultury Polskiej, Monachium (2007), Galeria Krakauer Turm, Norymberga, (2007), Galeria PRYZMAT w Krakowie (2009), BWA w Sandomierzu (2009), Muzeum Lubelskie w Lublinie (2010), Galeria Maniere Noire w Berlinie (2011), Muzeum Sztuki Współczesnej Saitama w Japonii (2012), Castello Chiarmontano Piazza Umberto, Racalmuto, Włochy (2014).

Brał udział w ponad 250 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą m. in.: Międzynarodowe Triennale Małej Formy Grafiki, Tokyo, Japonia (1996, 2002), Międzynarodowe Triennale Grafiki, Bitola, Macedonia (1994, 97, 2003), Małe Formy Grafiki, Łódź (1994, 97, 2000, 2003, 2005), Międzynarodowe Biennale Małej Formy, Seul, Korea Płd. (1996), Międzynarodowe Biennale Grafiki, Seul, Korea Płd. (1996, 2004), Międzynarodowe Biennale Grafiki, Orense, Hiszpania (1996), Międzynarodowe Biennale Grafiki, Sapporo, Japonia (1998, 2000), Międzynarodowe Triennale Grafiki, Sofia, Bułgaria (1998), Międzynarodowe Triennale Grafiki, Egipt (1999, 2003), Międzynarodowy Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka, Jelenia Góra (1994, 97, 2000, 2003), Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków (2000, 2009), Światowa Wystawa Laureatów „Intergrafia” Katowice (1997, 2000), Triennale Grafiki Polskiej, Katowice (2000, 2003, 2006, 2009), Wystawa Grafiki Polskiej, Santa Fe, Buenos Aires, Argentyna (2000), Wystawa Grafiki Europejskiej I, Seul, Korea Płd. (2001), Międzynarodowy Konkurs „Linoryt dzisiaj”, Niemcy (2001), Wystawa Grafiki Polskiej, ADAFA, Cremona, Włochy (2003), Międzynarodowe Biennale Grafiki, Varna, Bułgaria (2003), Międzynarodowe Triennale Małej Formy, Chamaliers, Francja (2003), VIII Międzynarodowe Biennale Grafiki Caixanova, Ourense, Hiszpania (2004), Konkurs im. Chodowieckiego, Sopot (2006, 2007), Międzynarodowe Biennale Grafiki, Novosibirsk 2009, Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych IMPRINT, Warszawa (2009, 2011).

Za swoją twórczość był wielokrotnie nagradzany m. in.: Grand Prix – 9 Międzynarodowe Biennale Małej Formy, Seul (1996), I Nagroda – VII Międzynarodowe Biennale Małej Formy i Ekslibrisu, Ostrów Wielkopolski (1997), Nagroda Sponsorowana – 4 Międzynarodowe Biennale Grafiki, Sapporo (1998), Nagroda Równorzędna – 2 Międzynarodowe Triennale, Sofia (1998), Nagroda Równorzędna – 12 Międzynarodowe Biennale Grafiki, Varna (2003), Grand Prix – 11 Konkurs Graficzny im. J. Gielniaka, Jelenia Góra (2003), Nagroda Regulaminowa – 13 Międzynarodowe Biennale Grafiki Seul, Korea Południowa (2004), Pierwsza Nagroda i Złoty Medal – VIII Międzynarodowe Biennale Grafiki Caixanova, Ourense, Hiszpania (2004), Medal – 12 Międzynarodowe Triennale Małej Formy Grafiki, Łódź (2005), II Nagroda – Konkurs im. Chodowieckiego, PGS Sopot 2007, Nagroda Regulaminowa – Międzynarodowe Biennale Grafiki, Istambuł 2008, Nagroda Specjalna – Międzynarodowe Biennale Grafiki, Varna 2009, III Nagroda – Międzynarodowe Biennale Grafiki, Novosibirsk 2009, I Nagroda - Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych IMPRINT, Warszawa 2011.

Jego prace znajdują się w zbiorach muzealnych: Muzeum Lubelskie w Lublinie, Muzeum Okręgowe w Jeleniej Górze, Ostrowie Wielkopolskim, Toruniu, Szczecinku, Malborku, Radomiu, Państwowa Galeria Sztuki w Łodzi, Muzeum Uniwersytetu Tama Art. w Tokio, Kolekcja „Space” w Seulu, Muzeum Sztuki Współczesnej w Sapporo,

Muzeum Grafiki Współczesnej w Sofii, Muzeum Grafiki w Varnie, Muzeum Regionalne w Cremonie, Kolekcja Caixanova w Hiszpanii, oraz w wielu kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Engram VI, 2012 - linoryt (90 x 130 cm)

Przestrzeń Pamięci

Ostatnie poszukiwania lubelskiego artysty, który w swoim sposobie obrazowania wychodził od rozbudowanych treściowo, bogatych w detale i metaforę kompozycji, wyraźnie ewoluują w kierunku redukcji formy. Jego prace tracą dawny liryzm na rzecz sprowadzonego do geometrii znaku o charakterze abstrakcyjnym i uniwersalnym. W najnowszym cyklu zatytułowanym *Engramy*, otwartym w 2008 roku, Krzysztof Szymanowicz konsekwentnie porusza się w fascynującym go obszarze *Mnemosyne*, po raz kolejny wykorzystując motyw rolek, które teraz pojawiają się w nowej odsłonie. Artysta sytuuje je w kompozycji pasowej, multiplikuje i przesuwają w obszar tła (*Engram I*, *Engram II*) lub poddaje prostym podziałom geometrycznym i wprowadza we wzajemne interakcje tworząc mozaikę, z której coraz trudniej wychwycić pierwotny sens. (*Engram V*). Towarzyszy mu idea permanentnego trwania znaczonego pokrywającymi pasy nie kończących się rolek piktogramami – znakami przeżytych sytuacji i wydarzeń. Owe engramy, ślady minionych faktów, zostają przez Szymanowicza zarejestrowane i zapisane niczym w platońskiej woskowej tabliczce. Według Platona zapamiętane wrażenia wraz z upływem czasu błędne, by wreszcie zatrzeć się zupełnie i pozostawić powierzchnię wosku na nowo gładką. Engramy lubelskiego artysty zostają uprawomocnione i utrwalone mocą dłuta i drukarskiej farby, odcisnięte na zawsze i niezniszczalne.

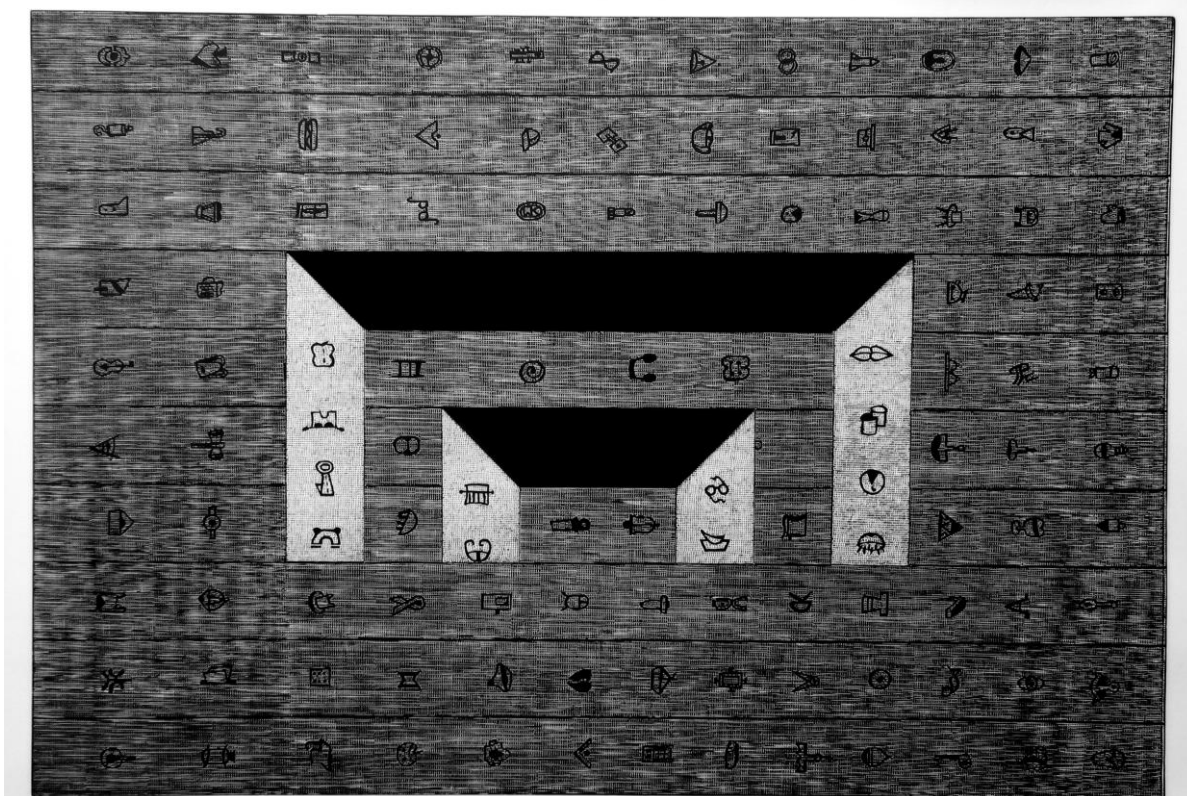
Krzysztof Szymanowicz konstruuje swoje linoryty wykorzystując uporządkowany, klarowny podział przestrzeni, podporządkowuje je zasadom symetrii, której nie zakłóca narracyjność obecna w większości jego prac. Nad gwałtowne emocje przedkłada sakralną niemal nieruchomość, spokój i skupienie, które nadają grafikom poetycki i wysublimowany charakter. Linoryty są obrazami zawieszonymi

poza czasem – czas zostaje w nich przedstawiony jako trwanie, dając możliwość przekroczenia granicy fizyczności i dematerializując przedstawioną rzeczywistość. Autor przenosi ją w wymiar uniwersalny, kierując uwagę odbiorcy na sprawy ważne. Bliskie są mu słowa Józefa Gielniaka, z którym łączy go nie tylko technika ale, jak sam podkreśla, chęć przedstawiania otaczającej rzeczywistości i funkcjonującego w niej człowieka. Podobny jest również sens wypowiedzi artystycznej obu linorytników: *Staram się zawsze, by naprzód czytelna była „wielka forma”, a potem – by można było wyławiać zakamarki, przeszukiwać wnętrze. To bywa czasem i w przenośni droga z zewnątrz do wewnątrz, od spraw lepiej widocznych do trudniej widocznych, ale w swoim ukryciu nie mniej ważnych, może i ważniejszych.* ¹

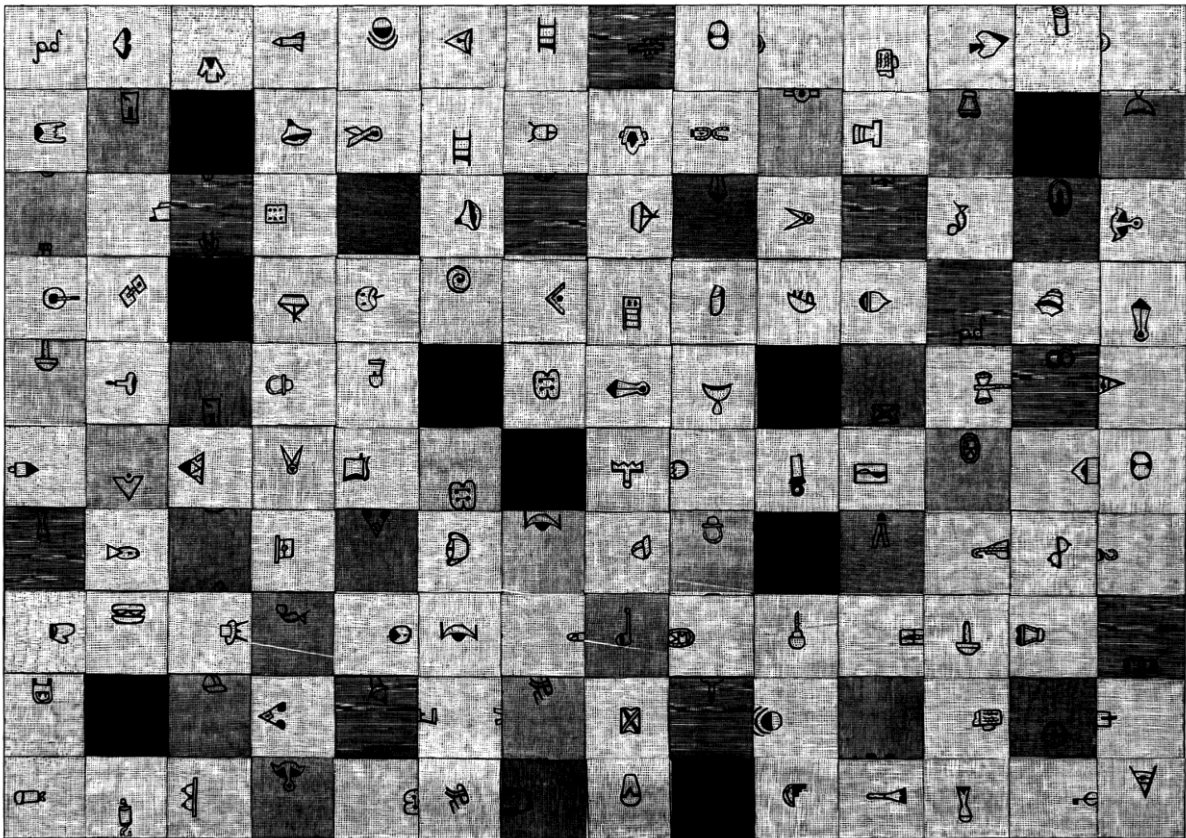
Krzysztof Szymanowicz nie narzuca jedynego, właściwego kontekstu interpretacji własnej sztuki, pozostawia widzowi szeroką przestrzeń do samodzielnego odczytania swoich prac. Jego twórczość ukazuje drogę do świata znaczeń wymykających się słowom, być może dlatego nie ma większego znaczenia w jakim miejscu globu znajduje się odbiorca. Charakter przekazu zawartego w linorytach lubelskiego artysty bez względu na szerokość geograficzną pozostaje tak samo uniwersalny.

Fragment większego tekstu historyk sztuki Anny Hałaty

¹ I. Jakimowicz, *Józef Gielniak*, Warszawa 1982, s. 10.

Engram VII, 2013 – linoryt (90 x 130 cm)

Engram IV, 2012 – linoryt (90 x 130 cm)

The Space of Memory

Recent explorations of the Lublin artist, whose manner of representation clearly evolved from large-scale compositions with complex content, rich in detail and metaphorical imagery, towards reduction of the form. His works are losing the old lyricism in favour of geometrical sign, of abstract and universal nature. In the latest series titled *Engrammes*, opened in 2008, Krzysztof Szymanowicz has been consistently dwelling on the area of Mnemosyne, once again using the motif of rolls, which are now employed in a new way. He places them in a strip composition, multiplies and moves them into the background area (*Engramme I*, *Engramme II*) or subjects them to simple geometric divisions and brings into mutual relations creating a mosaic of interactions, in which it is increasingly difficult to capture the original meaning (*Engramme V*). It carries with it the idea of permanent duration, with the strips of the endless rolls covered with pictographs: marks of experienced situations and events. These engrammes, traces of past facts, are recorded and written down by Szymanowicz as on Plato's wax plate. According to Plato, remembered experience fades over time to finally come to be erased completely, leaving the wax surface smooth again. The Lublin artist's engrammes will be validated and established with the power of the chisel and printing ink, imprinted forever, and indestructible.

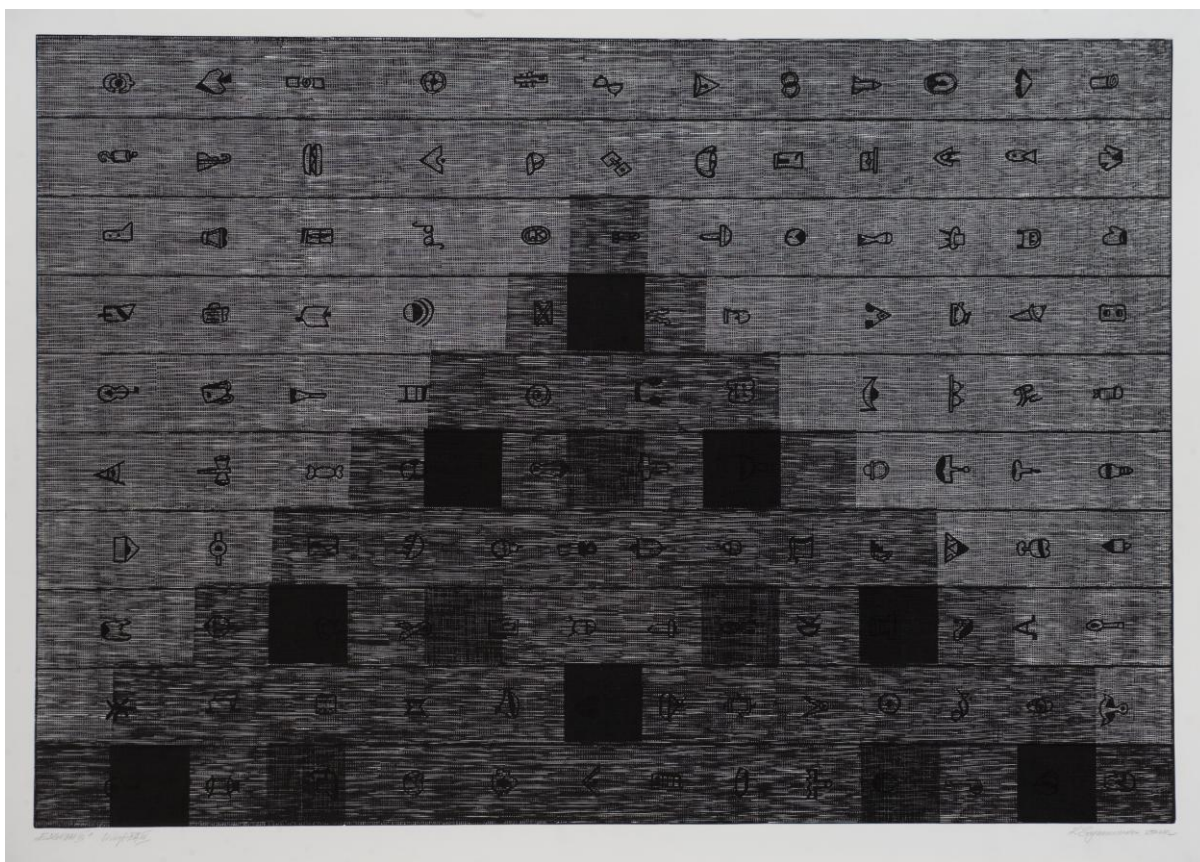
Krzysztof Szymanowicz constructs his linocuts using an ordered, clear division of space; he subjects them to the rules of symmetry, which is left undisturbed by narrativity displayed in the majority of his works. He prefers almost sacred stillness, peace and concentration to violent emotions, which makes his prints poetic and sublime. His linocuts are images suspended outside time – time comes to be represented in them as duration, giving the possibility of crossing the borderline between physicality and reality, and dematerializing

represented reality. The author takes it into a universal dimension, drawing the viewer's attention to matters of importance. He considers the words of Józef Gielniak important; both artists share not only technique, but also, as he has emphasized himself, the desire to represent reality and man functioning in it. The message of their art is also similar: *I always try to make the "greater form" legible first, and then – to be able to pick out nooks, search the interior. It sometimes is, being so, figuratively, a movement from the outside towards the inside, from more visible issues to those less visible, no less important though hidden, perhaps even more important.* ¹

Krzysztof Szymanowicz does not impose one proper context of interpretation of his own art, and the viewers have ample room for reading his work themselves. His work points the way to the world of meanings that words cannot express, which is perhaps why it does not matter in what part of the world the viewers are. The nature of the message contained in the Lublin artist's linocuts remains equally universal, regardless of the latitude they may inhabit.

Part of the larger text art historian Anna Hałata

¹ I. Jakimowicz, *Józef Gielniak*, Warszawa 1982, s. 10.

Engram III, 2012 – linoryt (90 x 130 cm)